

danske Landbrug gennemgaaende ikke vil være med til, er, at man uden videre tager Bevillingerne eller en stor Del af dem bort, uden at man samtidig søger at reducere Bevillingerne til de andre Erhverv. Vi kunne nemlig let blive enige om, at paa Finansloven give vi de andre Erhverv foruden de Former for Beskyttelse, jeg nævnede før, en Beskyttelse af samme Art som Landbrugets. Navnlig i de senere Aar har det været god Latin at forlange af Statskassen og henvise til Landbruget, idet man siger: Se, hvordan der gives til det. Men der er her en betydelig Forskel. De andre Erhverv have ikke været saa berettigede til at faa den Opmuntring som Landbruget, derfor maa vi dobbelt fordre, at i alt Fald nogle af Understøttelserne til de andre Erhverv blive reducerede ikke blot lige saa meget som Landbrugets, men i endnu højere Grad.

Det var de Bemærkninger, jeg ønskede at gøre i Anledning af det fremsatte Forslag for at begrunde, at jeg ikke er glad ved, at dette Forslag er kommet frem for Tiden. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne. De ere ganske fornuftigt anbragte om end maaske nok lovlig lidt gennemtænkte. Jeg tvivler ikke om, at den Tid maa komme inden alt for længe, da vi maa gøre noget alvorligt i den Retning, Forslaget peger. Men jeg tror, vi bør vente. Som det er blevet sagt, er der nu nedsat en Kommission. Jeg indrømmer for Resten, at det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) har Ret i, at vi have Kommissioner nok, og det er ikke just dem, vi skulle lægge saa stærkt Vægt paa, men nu have vi en Gang faaet denne Kommission. Af denne har jeg, som det er nævnt her, den Ære at være Medlem, vistnok et tarveligt Medlem, men der er jo mange flinke og dygtige Mennesker i denne Kommission. Og jeg er vis paa, at der vil blive arbejdet ret energisk og, jeg kan sige, hensynsløst af den for at faa Besparelser indført. Jeg synes derfor, man skulde vente med, om jeg saa maa sige, at tage Kommissionen Brødet ud af Munden ved at tage Landbruget først, inden man kommer til de andre Erhverv.

Der er fremkommet nogle Bemærkninger fra det ærede Medlem fra Søndervinge (R. Hansen). Jeg skal ikke komme

nærmere ind paa dem, da Formanden har henstillet, at man ikke omtaler dem, men jeg vil sige, at jeg tror, det ærede Medlem har gjort sine Venner, som han kaldte dem, og som jeg ogsaa kan kalde dem, en Bjørnetjeneste ved at drage dette Spørgsmaal frem. Nu er Sagen imidlertid berørt, og man maa fra alle Sider være enig om, at Undersøgelsen skal gaa sin rolige Gang. Naar den Slags Sager kommer frem, maa vi Landmænd, uanset om det er vore personlige Venner, det drejer sig om eller ikke, forlange, at vi faa en virkelig Undersøgelse, som kan skabe Tillid, og i den Henseende betvivler jeg, at den Undersøgelse, der er indledet, vil faa effektiv Betydning med Hensyn til at berolige Folk. Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Sag, jeg vil kun sige, at da der nu er indledet en Undersøgelse, haaber jeg, at den vil blive saa grundig, at vi kunne sige: De Mænd eje vor Tillid fremdeles, vi stole paa dem fremdeles som hidtil. Altsaa ikke mindst for disse Folks egen Skyld bør vi forlange denne Sag undersøgt i sine yderste Konsekvenser. Som sagt, disse Udtalelser ere foranledigede ved de Bemærkninger, der ere komne frem. Jeg sagde, at jeg vilde tale kort, og jeg antager, at man vil indrømme, at jeg ikke denne Gang har talt for længe.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg naturligvis ikke har noget imod, at Forslaget gaar til 2den Behandling. Jeg forudsætter, at det gaar til et Udvalg, og jeg vil haabe, at dette Udvalg vil give det en meget omhyggelig Behandling, ja, jeg tror ikke, det bør være bange, selv om Behandlingen skulde blive saa grundig, at vi muligvis ikke blive færdige dermed i Aar.

Christiansen: Overfor det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) vil jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Jeg takker ham først for den velvillige Undervisning, han vilde give mig i Geografi, og jeg takker ham i øvrigt for de Komplimenter, han sagde mig for min Indsigt i de her omhandlede Sager. Hvad Geografien angaar, maa jeg ganske sikkert indrømme, at jeg ikke er saa berejst i Jylland som det ærede Medlem, men jeg tror dog at vide, hvad jeg udtrykkelig nævnede, at den østlige Del af Jylland var